

Vékonypapír Lábatlanról

A finn szerelők utolsó csoportja is hazatért a Lábatlani Vékonypapírgyárból. A finnországi Karhula cég által szállított papírgyártó berendezések ugyanis már teljes kapacitással dolgoznak.

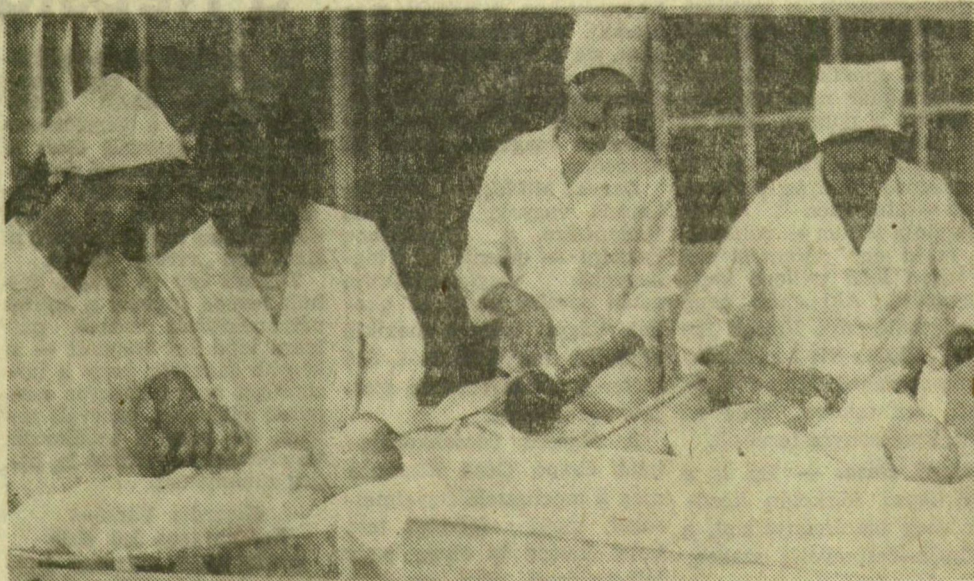
Három gépsor garanciális ideje már lejárt, s az utolsó, a negyedik berendezés garanciális „vizsgáztatása” is rövidesen befejeződik. Annak ellenére, hogy a finn szerelők helyszíni segítségére már nincs szükség, a lábatlaniak továbbra is együttműködnek a külföldi szakemberekkel.

A finn segítséggel épített első hazai vékonypapírgyárban az év eleje óta mintegy 23 000 tonna papírt gyártottak. Bőségesen kap a kereskedelem jó minőségű csomagolópapírokat, zsírhatlan pergamenfeleléseket. A sok színű és méretű szalvétákból havonként több mint száz tonnát készítenek. A többi között igényes nyomdai munkára alkalmas papírok, légiposta- és különleges műszaki papírok kerülnek le a finn gyártmányú gépsorokról. Megkezdtek az úgynevezett nullkarbon üzemszerű gyártását is. Ez az önmásoló papír a több példányos másolat gépelésénél feleslegessé teszi az indigó használatát. Mindez jelentősen hozzájárul ahhoz, hogy a korábbiánál nagyobb mértékben emelkedjen hazánkban a papírfogyasztás.

Az év végéig összesen 31 ezer tonna vékonypapírt ad a népgazdaságnak a lábatlani gyár. A végleges kapacitást — az évi 35 000 tonnát — várhatóan 1975-ben éri el. (MTI)

Ápolónők képzése

Az egészségügyi szakiskola jubileuma

Gyakorlati óra az iskolában

A lépcsőházban még a korlátokat is bukszusfűzérrel díszítették — a belépőket is ünnepélyes hangulat fogadja, a fennállásának negyedszázadát ünneplő szegedi Kossuth Zsuzsanna Egészségügyi Szakiskolában. Már napokkal előtte nagy volt a sürgős-forgás, készülődés, hogy külsőségeiben is méltóan ünnepeljék az évforduló napját.

Érdekes számvetést csinálni arról, hány szakképzett ápolónő, gyermekápolónő és szülésznő végzett az iskolában negyedszázad alatt. Szeptember hónapban, 1948-ban kezdődött az első tanév — hatvanas létszámmal. Már a következő tanévben is két osztály kezdte meg tanul-

mányait, s azóta az évek során összesen 1742 általános ápolónőt adott az egészségügynek ez az iskola. Gyermekápoló szakon 965-en végeztek és 465 szülésznő tanult itt — éppen az 1973 júniusában befejeződött tanévben végzett az utolsó szülésznő osztály, ugyanis azóta az egészségügyi szakközépiskolában érettségizett lányok külön szakmai tanfolyamon sajátítják el ennek a hivatásnak a tudnivalóit. Ugyancsak ez az iskola hívott arra, hogy a munka mellett tanulni vágyó nővérek is megszerzhessék a szakképzettséget, jelenleg évente 300–400 nővért képeznek.

Dr. Lovász Tiborné 1959-

tól igazgatója az intézménynek, és büszkén mondja, hogy az első években végzett tanítványai legtöbbször nemcsak hogy megmaradt az egészségügyi munkakörökben, de szinte mindnyájan vezető beosztásban dolgoznak. Igaz, hogy a fizetésrendezés óta több végzett hallgató marad a pályán, mégis a legkitartóbbak az első évfolyamok voltak. Ma már sokkal jobb körülmények között tanulnak a hallgatók, jobb az iskola felszereltsége, tanulmányi ösztöndíjat kapnak, és a 190 hallgatóból 140-nek tudnak kollégiumban férőhelyet biztosítani.

Kétnapos ünnepségen emlékeznek meg az intézmény évfordulójáról. Az első napon, ma, egészségnevelési kiállítás nyit meg dr. Dudás Béla, megyei-városi főorvos, majd pedig egészségügyi vetélkedőn versenyeznek a szakközépiskolák tanulói. Az ünnepség második napján, szeptember 21-én, 10 órakor az SZMT-zsérház tanácstermében ünnepi ülést tartanak, amelyre a vendégeken kívül az iskola régi hallgatóit is várják. Az ünnepi ülésen tudományos előadásokat hallhatnak és kitüntetésekkel adnak át. Olyan ünnepség ez, amely nemcsak összefoglalója az eltelt 25 év eredményeinek, de a jövővé is tekint, s újabb eredményeket vár, remél az elkövetkezendő évektől.

Sz. M.

A korszerű zenés színházról

Beszélgetés Bor Józseffel

A mai színház egyik Achilles-sarka a zenés színház. A megváltozott kor, az átalakult izlésvilág új játékstílust követel ebben a műfajban is. Ma már nem elég, ha megjelenik a színen a csodálatos primadonna, és az elegáns bonviván, vagy bárgyú vicek hangzanak el a pódiumról. A Szegedi Nemzeti Színházban az utóbbi években eredményesen dolgoznak azon, hogy megteremtse a korszerű zenés színházat. Ezeket a zenés produkciókat Bor József rendezte.

A színháznak zenés darabokra éppúgy szüksége van, mint ahogy a legkomolyabb embernek is szüksége van könnyedségre, felszabadult nevetésre, kikapcsolódásra. Amióta Európában színház van, az kettős profilú: egyik arcán a tragédia komolysága, másikon a komédia mosolya. Tiltakoznak a „könnyű műfaj” — széles körben elterjedt — elnevezés ellen. Ez a meghatározás az elmúlt húsz évben keletkezett, s joggal be lehet helyettesíteni igénytelen, rossz produkcióval. Természetesen megvannak a belső és külső okai annak, hogy ez a műfaj meglehetősen olcsó lett, hovatovább egyenlőségjellet lehetett tenni könnyű műfaj és rossz zenés produkció közé. Véleményem szerint valóban könnyebb műfajt kell teremteni, olyat, mely az emberek pihenőidejéhez, kikapcsolódásához járul hozzá. Ennek a könnyedségnek pedig első alapfeltétele a komoly munka, mely egyenesen arányos az

izléssel. Maga a műfaj sokoldalúan képzett szakembereket, táncolni, énekelni, játékosan tudó színészeket követel, akik esetenként fölül tudnak emelkedni a gyengécske librettón, élményeket képesek teremteni a közönségben.

Klasszikus operett, revű, zenés vígjáték, bohózat, musical — a zenés műfajoknak korántsem teljes sora. Mi tartja össze, melyek egymástól elkülönítő ismérvei?

— A Koldusopera, az Egy szerelem három éjszakája, a My fair Lady, a Csárdáskirálynő mind-mind zenés produkció. Pedig szinte semmilyen sem hasonlítanak egymáshoz. Pusztán a zene köti össze őket? Akkor ide tartozna az opera is. Nehéz kérdések... Természetesen a jövő útja a nálunk kissé misztifikált musical igényesebb librettójával, valóságos emberi konfliktusaival, korszerű muzsikájával. De ha klasszikus operettet játszunk, akkor is elsősorban színházat igyekszünk játszani. Logikus cselekmény sorára fűzni az énekbetéteket, szituációkat teremteni. Sajnos, meglehetősen kevés az olyan zenés darab, mely megfelel a logikus cselekmény, a jó muzsika, és a szórakoztatás igényeinek. Pedig a zenés színház nem vesztítheti el nagyszámú közönségét.

A szegedi színházban jó néhány sikeres zenés produkció született az elmúlt években, éppen Bor József rendezése nyomán. A produkciókat a zenére, a vizuális élményre, a humorra, a logikusan felépített szituáci-

óra alapozta a rendező. Hogyan indul idén a színház zenés társulata?

— Tulajdonképpen hencseregtenek is. Ebben a pillanatban Magyarországon a vidéki színházak között az élen állunk. Jó néhány, szakmailag felkészült, tehetséges zenés színészünk van. Tánckarunkat is sikerült megújítani, zenei felállásuk ideális, produkcióinkban az opera kórusa énekel. Természetesen problémáink is vannak. Még mindig minimális a próbaidő és nem kielégítőek az e műfajban oly nélkülözhetetlen szcenikai és hangosító berendezések. Ezek a hiányosságok befolyásolják a rendezést, de magát a darabválasztást is.

Néhány szót még a szombaton látható első zenés produkcióról. A szabin nők elrablásáról.

— A szabin nők elrablása című bohózat cselekménye egy színházi bemutató előkészületeibe vezet a nézőt. Ez önmagában alkalmat ad nekünk az önróniára, az önkritikára. Nem véletlenül az egyik legtöbbet játszott zenés bohózat. Tanítani lehetne műfaji tökéletességét, fesszes tempóját, szigorú szerkesztését.

Tandi Lajos

Leleményes vasutasok

Több a jó ötlet, a leleményesség, növekedett az újítások száma a MÁV szegedi távközlési és biztosítóberendezés-fenntartási főnökség

területén. Tavaly összesen 21 újítást adtak be, idén már eddig 28 a benyújtott javaslatok száma; ebből tizenegyet megvalósításra elfogadtak.

HÉTKÖZNAPOK

Vargabetű

Körmönfontabb lett a nyelvünk. Egy-egy homályos értelmű — mert sokértelmű — szóba felszippantott sok olyat, amely a lényegét érintené, vagy éppen nem hangzik oly fi. nomkodóan. Ki mondja már, ha valaki kerülő úton jut el céljához, hogy vargabetűt csinált? Legfeljebb azok, akiknek nyelvét még nem rongthatta meg az álgyafúrtság, vagy azok, kik nyelvüket szótárakból kénytelenek újratanulni. Nehéz a szemléltetés is: betű ugyan akad még egyelőre, de varga már kevésbé, iparát átvették a gépek. A vargabetű fölött mégis korai lenne siratót zengenit, ha nem is nevezik nevén, akad belőle.

Nemrégiben a bíróság épülete mellett daru állt, s a munkások azt a hálátlan feladatot kapták, hogy ugyanott vezessék át az úrról az épületbe a villamos kábelt. Mivel azonban a daru nem tudott repülni, így szépen kikerülték azt, mint az ott még látható ábra mutatja az élesszeműeknek. Egy mér-

nök, meglátván ezt a modern vargabetűt, felajdult, s elmagyarázta a körülállóknak, hogy miféle bajok is adódnak később ebből. Hiszen ama terepet hamarosan újrasszaltózzák, eltüntetik az áruló nyomokat. Arra azonban — ha esetleg javítani kellene — senki sem fog emlékezni, azok valamikor a kábel nem egyenesen vezették, hanem kerülő úton. S mert nem egyszeri eset, ezért van olykor nagy zürzavár a föld alatt.

Lám, milyen bajjal járhat egy vargabetű. Még a föld alatt is. Hát még feleim, a föld felett! Mert ha igaz — a föld alatt —, hogy megfontoltan, előre tervezve mindent, könyvebb egyenesen s rövid úton célba érni, s így gondot sem hagyni későbbre, igaz az is, hogy a sok vargabetűtől — a föld fölött — végül a célt sem látja az ember. S megtörténhet, hogy akkor is vargabetűket csinál — föld alatt, vagy föld felett —, amikor nem is lenne arra szükség.

Környezet

Dr. Agy magyaráz. Most éppen az emberről és a környezetről. Arról, hogy miként tudja az előbbi az utóbbit a saját képére és hasonlatosságára alakítani. Pedig dr. Agy nem is jött — vagy csak nagyon régen — a Szegeted és így Tarjánt is körülölelő hajdani védtőltesen, melyet kezdett-ben napozásra használtak az új városrészlakói. Télen pedig szánkózásra. Később a gyerekek fölalták a nyári szánkózást is, lévén, hogy meglelték — nem volt nehéz — a felnöttek által úton-útfélen elszórt tévé-, hűtőszekrény-, mosógépdobozokat. Ezáltal — főként a 400-as és 200-as házak környékén — sikerült az egésztest csúszkapályává alakítani. Így aztán azok, akik a város valamely porosabb részéről költöztek Tarjánba, nem kell, hogy akklimatizálódjanak: a por s piszok adva vagyon. Máskor, egy szép őszi délelőttön valaki gondtalanul fűtyörészve elhajított egy cigarettát, míláltal felgyulladt a fű. Újabb tűzijátékra nem kellett sokáig várni, ekkor már fűtyörészve, ám nem véletlenül gyújtatót fel a töltésoldal.

Nemrégiben egy olvasónk meglehetősen csúnya hasonlatot talált Tarjánra, melyet „fegyencleplepnék” titulált, kevésnek mondván a zöldség, egyhangúnak a házkockákat. Pedig — sorolhatnánk az adatokat — a parkosításra minden ütem felépítésekor milliókat költött a tanács, azaz a város, azaz tulajdonképpen ugyanazok, akik Tarjánt is lakják. Am amikor azon siránkozunk, hogy gyümölcsösöktertek, fasorok pusztulnak el egy-egy városrész építésekor, azt sem szabad elfeledni, hogy a természetnek azt a darabját, amelyhez mégis hozzájut az ember, képes-e megtartani? Beleépíti-e életébe, vagy beépíti életével? Az ember általában tudott önmaga fölé nőni, hogy megváltoztatta környezetét, a világot. A természet azonban csak átalakult, s maga is formálni kezdi az embert. A rengeteget az ember vágta ki, a körengeteget az ember teremtetete. S az utóbbi nem válhat bekés, nyugodt otthonává, ha az előbbiből forgácsnyi sem marad.

V. M.

Kifizették a járandóságot

Vizsgálat a göngyölegellátónál

Lapunk augusztus 16-i számában „Miért kárvalottak?” címmel megírtuk, hogy a Gyümölcs-, Zöldség-, Göngyöleg Ellátó és Gyártó Vállalat szegedi telepén indokolatlanul tartoznak több dolgozó munkabérével. Cikkünkre Mihályi László, a vállalat igazgatója azonnali vizsgálatot rendelt el, amelynek eredményéről szerkesztőségünket is tájékoztatta. Mint írja: „Megfelel a valószínűség, hogy az érintett dolgozók részére a békéscsabai

gyáregység nem számfejtette megfelelően a teljesítménylapokat. A vizsgálat ezen túlmenően további hibákat tárt fel, így a panaszban foglalt tárgyidőszakban az eredetileg számfejtett 923 forint 80 fillér helyett a dolgozók 1332 forint 50 fillért kaptak. Az ellenőrzések azonban azt is bizonyították, hogy az alacsony kereseléri részben maguk a dolgozók tehettek, hiszen a telepvezető által felkínált pótmunkát nem végezték el.”

Az elkövetett mulasztásokért az illetékeseket felelősségre vonták, s a békéscsabai gyáregység üzemigazgatójának figyelmét felhívták arra, hogy a jövőben nagyobb körültekintéssel számfejtse a munkabéreket. Végezetül Mihályi László igazgató megköszönte a vállalat tevékenységét érintő jogos bírálatot.

Bélyegkiállítás

A Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetsége szeptember 22-től 30-ig rendezti meg a 46. bélyegnap alkalmából az országos bélyegkiállítást Budapesten, a Vörösmarty utca 68. szám alatt. A kiállítás klasszikus és modern magyar országyűjteményeket, tábori postai és hajópostai leveleket, valamint légipostai gyűjteményeket mutatnak be. (MTI)

Szegediek ezüstérme

Növekvő érdeklődés kíséri a Kenderfőny és Szővőipari Vállalat ponyvából készült tárolószervezeit. Az Agromasexpo '73 nemzetközi mezőgazdasági és élelmiszeripari gépkiallításán ezüstéremmel díjazták azt a ponyvából gyártott takarmánysilót, amelyet a jutárgyárban állítottak elő.